

τσεκούρι

τσεκούρι κ. **τσικούρι**, **το**, ουσ. [<μσν. τσεκούριον <μτγν. σεκούριον, υποκορ. του λατιν. securis], το τσεκούρι (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) αμυντικός ιδίως παίχτης με αντιαθλητικό παίξιμο, που κλοτσάει, που τραυματίζει με τις κλοτσιές του τους αντιπάλους του: «είναι τόσο τσεκούρι ο αφιλότιμος, που δεν τολμάει παίχτης να τον πλησιάσει»·

- *έπεσε τσεκούρι*, **α.** επιβλήθηκε σκληρή τιμωρία: «με τη νέα διεύθυνση του υπουργείου έπεσε τσεκούρι σ' όλους τους κοπανατζήδες». **β.** έγιναν αυστηρές περικοπές: «με το νέο νόμο έπεσε τσεκούρι στους μισθούς και στις συντάξεις». **γ.** (για μαθητές) απορρίφθηκαν πολλοί: «στις τελευταίες εξετάσεις έπεσε τσεκούρι»·

- *έπεσε φωτιά και τσεκούρι*, βλ. λ. [φωτιά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας